

عنوان مقاله:

بررسی تقویم آب و هوایی گردشگری با استفاده از CTIS (مطالعه موردی: شهر کرمان)

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیای اجتماعی شهری، دوره 2، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

زهرا کاظمی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی گردشگری، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

صادق کریمی - استادیار آب و هواشناسی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران

مهرداد محمدی سلیمانی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه صنعت گردشگری به عنوان صنعتی پویا و فراگیر تمامی ارکان بنیادین جوامع و سیستم های جهانی را در بر گرفته است. اقلیم به عنوان پدیده ای جغرافیایی، رابطه ای تنگاتنگ و انکارناپذیر با صنعت گردشگری و توسعه مقاصد آن دارد؛ به طوری که موفقیت بسیاری از مقاصد مطرح گردشگری جهان، مرهون وجود شرایط اقلیمی مطلوب است. یک اقلیم مناسب می تواند پاسخ های مثبت گردشگران را در پی داشته باشد؛ از این رو، گردشگران برنامه سفر خود را با توجه به شرایط اقلیمی و جوی مقصد مورد نظر طرح ریزی می کنند. در این پژوهش با بررسی داده های هواشناسی دما، فشار بخار آب، رطوبت نسبی، سرعت باد، ساعت آفتابی، ابرناکی ایستگاه سینوپتیک کرمان در یک دوره آماری 20 ساله (1994 تا 2013) و بهره گیری از نرم افزار Rayman و محاسبه شاخص های PET و طرح مطالعات آب و هوایی گردشگری، تقویم زمانی گردشگری در شهر کرمان ارائه شد. نتایج تحقیق نشان دهنده ارتباط تنگاتنگ اقلیم و شرایط آب و هوایی با فعالیت های گردشگری و گذران اوقات فراغت در شهر کرمان است؛ در واقع، یک اقلیم مناسب از نظر گرمایی، زیباشناختی و فیزیکی می تواند عاملی برای جذب گردشگر باشد. نتایجی که در قالب تقویم زمانی ارائه شد، نشان می دهد که از یکم اردیبهشت تا 11 خرداد و 10 شهریور تا 28 مهر، بهترین زمان و 10 آذر تا 22 بهمن، بدترین زمان برای حضور گردشگران در کرمان است.

کلمات کلیدی:

اقلیم گردشگری، شاخص PET، شاخص CTIS، شهر کرمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/862367>

